

jeg bliver Danmarks næste statsminister, og så kan vi jo begynde at snakke om tingene – måske.

Kl. 14.40

Må jeg så sige med hensyn til fru Marianne Jelveds beregninger, at jeg faktisk synes, fru Marianne Jelved trods alt er for seriøs til at komme med sådan en gang vrøvl og sludder, og det er sagt på en positiv måde. Det ligner ikke fru Marianne Jelved at sige: Nå, men det er 8 mia. kr. her, og så sparer man bare 1 mia. kr. Det ved fru Marianne Jelved godt ikke passer. Vi har anvist besparelsesforslag i forhold til det, som vi ønsker gennemført.

Der er det selvfølgelig rigtigt, at regeringen ikke altid er enig med os. SR-regeringen var det slet, slet ikke. Der er stadig væk, mener vi, besparelser på ulandsbistanden. Vi ønsker at opretholde det, som FN anbefaler, nemlig 0,7 pct. Vi ønsker at lave en besparelse, sådan at det alene er de to første børn, der får del i børnechecken bare for at nævne et par milliardbesparelser, og sådan er det, og det ved fru Marianne Jelved godt.

Lad nu være at blive alt for polemisk.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Så vil jeg meget gerne rekvirere det materiale, Dansk Folkeparti har.

Og så vil jeg gentage mit spørgsmål, som var det egentlig interessante: Ønsker Dansk Folkeparti – jeg var lige ved at sige Det Radikale Venstre – at blive et regeringsbærende parti? Det kan man svare ja eller nej på. Og jeg går ud fra, at svaret er ja, for det må være ethvert partis ambition.

Så spørger jeg helt åbent, fordi jeg respekterer, at Dansk Folkeparti har en helt anden politik, end Det Radikale Venstre har om f.eks. EU-spørgsmål: Hvordan forestiller Dansk Folkeparti sig, at det skulle kunne lade sig gøre at blive et regeringsbærende parti med den europapolitik, som Dansk Folkeparti har og står for? Hvordan skulle en regeringskonstellation se ud? Hvordan skulle det kunne lade sig gøre?

Det synes jeg vælgernes bør have besked om.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen jeg synes faktisk, det er rørende, den omsorg, der er fra fru Marianne Jelved og De Radikale om, hvorvidt Dansk Folkeparti nu synes, vi skal være regeringsparti.

Sådan nogle ting diskuterer vi pudsigt nok ikke så meget med den siddende regering. Vi diskuterer det heller ikke så forfærdelig meget internt. Det er ikke noget, der optager os særlig meget.

Jeg vil slet ikke sige, at vi har afvist det, slet ikke, men der er noget, der hedder, at hastværk er lastværk. Der er noget, der hedder, at i en situation, hvor man faktisk synes, at ens partis indflydelse er maksimal, ja, der er man godt tilfreds med det, og der er noget i, at det bliver på det tidspunkt, vi ønsker det, og ikke på det tidspunkt, De Radikale måske synes, det kunne være sjovt, eller andre. Det bliver på det tidspunkt, hvor Dansk Folkeparti finder, at det er en god idé.

Den beslutning tager vi alene selv, og det kan da godt være, at den kommer en dag.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg har forstået på debatten, at fru Pia Kjærsgaards afvisning af at støtte Socialdemokratiets forslag til vedtagelse egentlig bunder i en misforståelse. Der er tale om, at Dansk Folkeparti ikke helt ved, hvordan det forholder sig.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Pia Kjærsgaard: Når det nu er sådan, at man tager regeringens forudsætninger til sig, starter med dem, de 1½ mia. kr. i år osv., osv., så er der faktisk færre penge til sundhedsvæsenet næste år. Det er fakta. Så kan det jo ikke undre, at der skal spares. Hvis det er fakta, og det er det jo, det går jeg ud fra at fru Pia Kjærsgaard ikke benægter, er det så tilfældet, at Dansk Folkeparti vil være med til at gøre noget, for så er det jo nu et passende tidspunkt at vise det i stedet for bare at snakke om det?

Den spændetrøje, Dansk Folkeparti sammen med regeringen har strikket sammen med en meget stram kommuneaftale for næste år og et skattestop, er jo det, der netop giver sig udslag i alle de her problemer på sundhedsområdet. Så vil Dansk Folkeparti være med til at gøre noget? Ja eller nej.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Fru Pernille Blach Hansen skal ikke få held eller succes med det mantra, der i øjeblikket forsøges over for den danske befolkning: at man skærer ned og skærer ned og skærer ned.

Amterne har fået tilført flere penge, punkt 1. Punkt 2: Jeg kan gentage mig selv og sige, at det